

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/353/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412214759
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412214759.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, štátna občianka SR, t. č. na neznámom mieste zast. opatrovníčkou Evou Pivarčovou, tajomníčkou Informačného centra Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 785,38 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 04. 02. 2014, č. k. 9Cb/18/2013 - 140, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy prvostupňového konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, trovy odvolacieho konania vo výške 24,41 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, Lučenec, vedený v Z. banka, a.s. G., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 313,39 eur, k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň upravil Daňový úrad v Bratislave vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 40,30 eur do 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podal na súd návrh dňa 30.10.2012, ktorý dňa 17. 12. 2013 zobral späť (pred prvým pojednávaním). Súd podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p., keď dospel k záveru, že vedľajší účastník na strane odporkyne zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom má nárok na náhradu trov konania (§ 93 ods. 4 O. s. p.). Zo strany vedľajšieho účastníka išlo o účelné bránenie práva. Výšku trov súd vyčíslil podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z..

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 24,59 eur.

Namietal, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má v radoch členov, ktorý evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva.

Poukázal na dôvodovú správu k zákonu číslo 384/2008 Z. z., z ktorej vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Prvostupňový súd nesprávne posúdil otázku náhrady trov konania, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Paušálny vstup združeného zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Preto trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O. s. p. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporkyne za účelom ochrany jej práv z vlastnej iniciatívy. Odporkyňa ale bol v súdnom konaní ustanovený opatrovník (§29 ods. 2 O. s. p.), ktorý disponuje rovnakými právami ako účastník konania, a preto nebolo potrebné aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jej záujmy. V danom prípade mal súd aplikovať ust. § 150 ods. 2 O. s. p. pretože predmetom konania je suma 785,38 eur s príslušenstvom, ide o drobný spor a suma 313,39 eur trov právneho zastúpenia je značne neprimeraná výške žalovanej pohľadávky.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporkyne. Uznesenie v napadnutej časti navrhol potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,77 eur.

Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom. Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ a pomáhať mu k uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb, zvlášť, ak na druhej strane je skúsený dodávateľ, ktorý sa dá v každej veci zastúpiť silnou advokátskou kanceláriou. To, že konajú prostredníctvom advokáta, je ich ústavným právom a vyžaduje to enormné množstvo žalôb podávaných dodávateľskými a vymáhačskými spoločnosťami porušujúcimi spotrebiteľské právo. Svojou činnosťou združenie napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov.

Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Z ničoho nevplýva to, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom.

Odporkyňa zostala nečinná.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. V ostatnej časti uznesenie nie je dotknuté.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje. Na doplnenie

správnosti prvostupňového rozhodnutia dodáva (§ 219 ods. 2 O. s. p.), že Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. V prípade zastavenia konania však treba rozlišovať prípady, predovšetkým, keď k zastaveniu konania došlo bez zavinenia účastníka, t.j. z objektívnych a zákonom upravených a predvídaných príčin. Iba na tento prípad dopadá ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Ak však účastníkovi možno pričítať zavinenie na tom, že konanie bolo zastavené, treba uplatniť ust. § 146 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety ods. 2 tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety ods. 2 O. s. p. odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. Náhrada trov konania priznaných podľa § 146 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania.

Prvostupňový súd použil správne ustanovenie o trovách konania, keď vo veci aplikoval § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, pretože navrhovateľ procesne zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Je teda povinný nahradiť trovy konania protistrane bez ohľadu na hmotnoprávne posúdenie sporu.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p., ktoré navrhol vo veci aplikovať odvolateľ platí, že ak sú trovy konania v drobných sporoch (§ 200ea - predmet sporu do 1000,00 eur, do 1.1.2013 išlo o sumu 500,00 eur) neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Toto ustanovenie upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. V prípade drobných sporov často dochádza k situácii, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu. V prejednávanom prípade nejde o takúto situáciu.

Taktiež odvolací súd zdôrazňuje to, na čo už viackrát poukázal pri svojej rozhodovacej činnosti v iných obdobných veciach týkajúcich sa totožného navrhovateľa, že je potrebné všimnúť si aj okolnosti, za ktorých došlo k uplatneniu nároku, resp. nárokov v podobe niekoľko tisíc žalôb na súdoch SR, a to aj napriek tomu, že si navrhovateľ musí byť vedomý skutočnosti, že niektoré nároky sú premlčané. Práve z dôvodu činnosti vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu nedochádza k priznaniu premlčaných nárokov pre navrhovateľa. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nepochybne zrejmá a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa napĺňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Potom vedľajšiemu účastníkovi nemožno vyčítať, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, že sa jedná o opakované podania v obdobných veciach, že sa jedná o rovnakú právnu argumentáciu, pretože je to preto, leto týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby navrhovateľa. Vyjadrenia nedáva samoúčelne, ale reaguje nimi na žaloby navrhovateľa, keď mnohokrát vznáša námietky premlčania.

Námietka navrhovateľa smeruje aj k tomu, že trovy konania v prípade, ak sa vedľajší účastník nechá zastúpiť advokátom, nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu priznal súd právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania nebola suma o zaplatenie 785,38 eur (bez príslušenstva), ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a za základ pre výpočet trov považoval spornú výšku priznaných trov 313,39 eur. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 313,39 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 patrí i režijný paušál vo výške 7,81 eur. Trovy odvolacieho konania sú 24,41 eur.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.